

TỊNH ĐỘ THÙ THẮNG

Từ Mê Lầm Đến Giác Ngộ
Sự quy túc tối thượng của một đời giáo hóa.

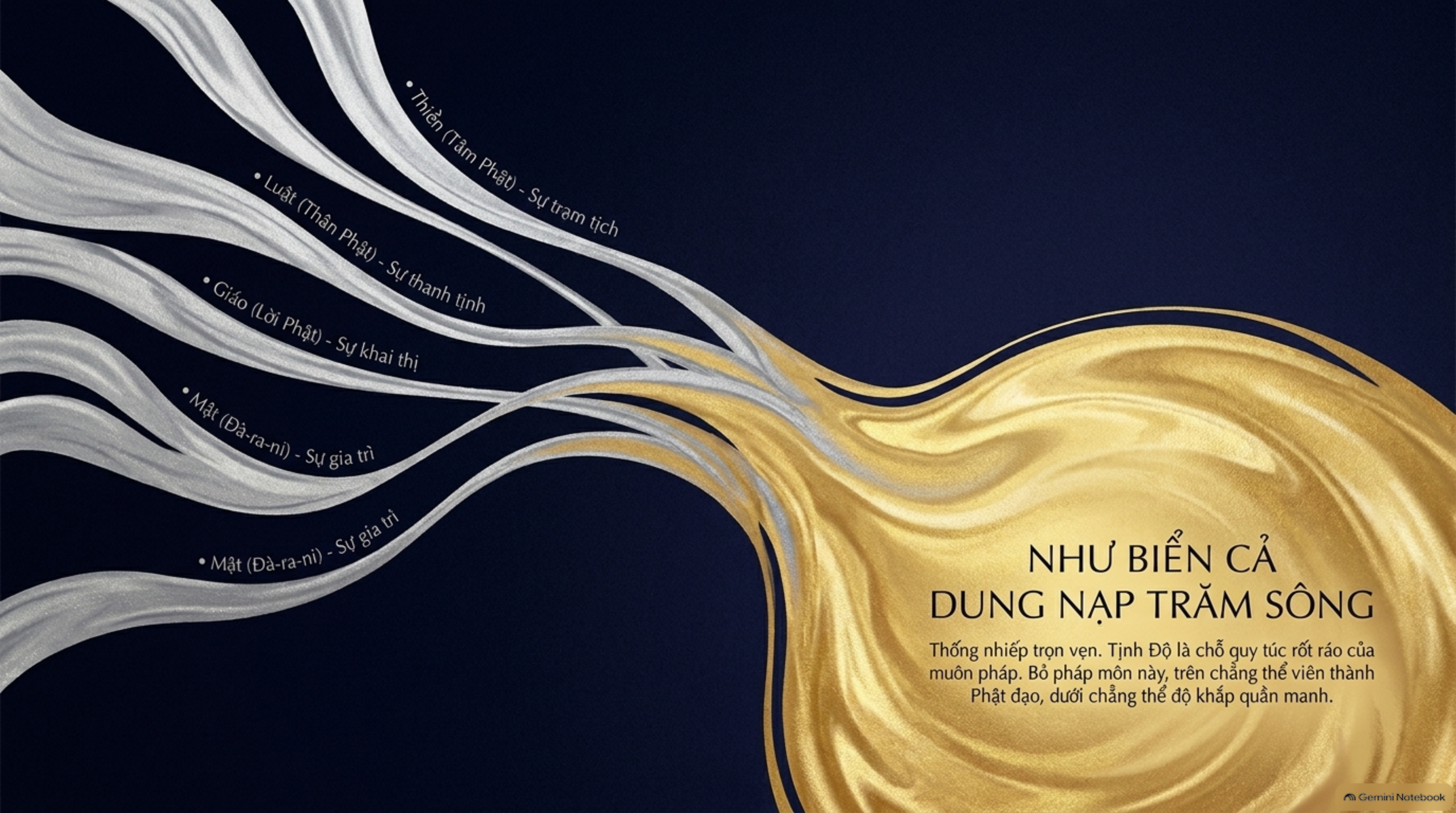

Tâm này làm Phật, Tâm này là Phật.

Một niệm tâm tánh của chúng
sinh và chư Phật vốn chẳng hai.

Mỗi niệm niệm Phật chính là
thành Phật ngay trong niệm ấy.

-
- Thiền (Tâm Phật) - Sự trầm tịch
 - Luật (Thân Phật) - Sự thanh tịnh
 - Giáo (Lời Phật) - Sự khai thị
 - Mật (Đà-ra-ni) - Sự gia trì
 - Mật (Đà-ra-ni) - Sự gia trì

NHƯ BIỂN CẢ DUNG NẠP TRĂM SÔNG

Thống nhiếp trọn vẹn. Tịnh Độ là chỗ quy túc rốt ráo của muôn pháp. Bồ pháp môn này, trên chẳng thể viên thành Phật đạo, dưới chẳng thể độ khắp quần manh.

Ngàn kinh muôn luận đâu đâu cũng chỉ quy.
Cả một đời giáo hóa đều để đặt cơ sở cho pháp môn Niệm Phật.

Thân người khó được, Phật pháp khó nghe, Sanh tử khó xong.

Thời Mạt Pháp: Phước mỏng, huệ cạn, chương dày, nghiệp sâu.
Tự cậy sức mình để đoạn Hoặc chứng chân, liễu sanh thoát tử thật là vạn nan.
Chúng ta đang trôi lăn trong biển khổ vô thủ kiếp.

VỌNG NGHIỆP CHE LẤP

“Mê chân theo vọng, trần lao phiền não.”
Nước đóng thành băng.

Thể vốn chẳng khác. Khác biệt chỉ ở công dụng.
Tịnh Độ là **ngọn lửa từ bi** làm tan chảy khối băng ngàn kiếp.

PHẬT TÁNH CHÂN THƯỜNG

“Quay về bốn giác, trí huệ hiển lộ.
Băng tan thành nước.

CÁC PHÁP MÔN KHÁC (Tự Lực)

Hình Tượng: Như kiến bò lên núi cao.

Điều Kiện: Phải đoạn sạch Hoặc Nghiệp mới thoát luân hồi.

Thành Tự: Hao tốn nhiều sức, tiến độ chậm chạp, dễ thối chuyển.

PHÁP MÔN TỊNH ĐỘ (Tự Lực + Phật Lực)

Hình Tượng: Như căng buồm thuận gió, nước xuôi.

Điều Kiện: Đối nghiệp vãng sanh.

Thành Tự: Hạ thủ dễ, thành công cao. Một đời liễu thoát sanh tử.

“Ví như Ma-ni bảo châu vớt vào nhà xí...
“Phóng đại quang minh, tuôn khắp các bấu.”

ĐỐI NGHIỆP VẮNG SANH

Đức Đại Giác không nở vớt bỏ kẻ mang tội ngũ nghịch thập ác.
Dù nghiệp chướng sâu nặng như phần uế, bản tánh Ma-ni vẫn không hề hao tổn.
Dựa vào Phật lực, kẻ mang nghiệp nặng nhất vẫn được tiếp dẫn, gột rửa và tỏa sáng rực rỡ.

1. TÍN (The Anchor):
Lòng tin chân thành.

Không Tín chẳng đủ để khởi Nguyện.
Nhận thức trọn vẹn bốn tâm và Phật lực.

2. NGUYỆN (The Compass):
Lòng khao khát thiết tha.

Không Nguyện chẳng đủ để dẫn dắt Hạnh.
Hương trọn tâm trí về Cực Lạc.

3. HẠNH (The Sail): Diệu hạnh Trì Danh.

Không Hạnh chẳng đủ để viên mãn Nguyện.
Nhất tâm xưng niệm vạn đức hồng danh.

THƯỢNG THÁNH (Đẳng Giác Bồ Tát)

Bậc đã phá vô minh, chứng pháp tánh (Văn Thù, Phổ Hiền).
Nương từ lực để mau chứng phẩm vị tuyệt đối.

BÌNH ĐẲNG TIẾP DẪN

Cùng lên bờ kia. Bậc trí hay kẻ ngu đều dùng chung một đạo.

HẠ PHÀM (Ngũ Nghịch Thập Ác)

Kẻ tội ác cực đại, sắp đọa A Tỳ. Nương từ lực để vĩnh viễn thoát khỏi sanh tử trôi buộc.

BẮC NGỌC: Ngài Đàm Loan (Bạc nhục thân Bồ Tát)

TÙY - ĐƯỜNG: Ngài Trí Giả, Đạo Xước, Thiện Đạo
(Chuyên tu Tịnh nghiệp, vạn người hướng về)

TỐNG: Ngài Vĩnh Minh
(Tác giả Tứ Liệu Giản, ngàn đời định hướng)

MINH - THANH: Tổ Liên Trì, Ngẫu Ích, Ấn Quang
(Kinh thiên động địa, hoằng dương Tịnh Tông)

Dù Giáo hay Thiền, đồng quy một nguồn.
Suốt ngàn năm, bậc đại tượng trong Tông môn đều quyết chí khăng khăng nơi Tịnh nghiệp.

Mọi Cảnh Giới Đều Là Lời Cảnh Tỉnh.

Núi sông, đại địa, sáng tối, sắc không...

Lạnh nóng đắp đổi, già bệnh chen nhau,
chiến tranh, tật dịch.

Tất cả không gì chẳng phải là văn tự để phô
diễn, xiển dương và răn nhắc con người mau
cầu sanh Tịnh Độ.

Bỏ qua bến bấu này, tà kiến không do đâu mà
diệt, chánh tín không do đâu mà sanh.

Nhất Tâm Quy Mạng

Một cơ duyên hiếm hoi trăm ngàn muôn kiếp.
Hãy phát lòng thẹn hổ, khởi tâm sám hối.
Tín Nguyện thiết tha, Trì Danh Cầu Sinh Tây Phương.